

jeg først og fremmest gerne have en forklaring på. I det tilfælde, at Kofi Annan ikke fremsætter det forslag, vil hr. Jeppe Kofod jo helt sikkert vende tilbage til det danske Folketing og forlange, at Danmark så gør det.

Hvad er det så, hr. Jeppe Kofod ønsker at opnå? Ikke andet, end at Danmark kommer til at lide et nederlag i FN's Sikkerhedsråd. Vi er vel ikke interesserede i, at Danmark som land med et 2-årigt medlemskab af FN's Sikkerhedsråd skal lide et nederlag på det her punkt, hvor vi ved, at der er faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som ikke ønsker at støtte det synspunkt, som Kofi Annan har givet udtryk for.

Men kan Kofi Annan fremsætte det her for FN's Sikkerhedsråd?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg synes, det er en mystificeret debat, vi har bevæget os ind i. Jeg tror, og det er meget, meget vigtigt, at jo flere lande der støtter Kofi Annan, hans rapport og hans anbefalinger, desto større sandsynlighed er der for, at der en fælles forståelse af, hvornår man kan anvende magt. Og en af Kofi Annans anbefalinger er et forslag om, at der skal laves en resolution i Sikkerhedsrådet, der behandler principperne for brug af magt.

Hvis Danmark støtter det, og hvis andre lande støtter det, er der altså mulighed for, at de principper bliver skrevet ned og formuleret. Det synes vi er meget fornuftigt. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at det skulle være kontroversielt for Venstre og den danske regering at støtte generalsekretæren i den bestræbelse.

Det kan da godt være, der ikke er lande nok, der støtter det her princip og det her forslag. Så falder det. Men det, at regeringen skal arbejde for at støtte Kofi Annan, burde være en naturlighed, og jeg synes ikke, at argumentationen fra Venstre hænger sammen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg vil give ordet til den næste ordfører, hr. Troels Lund Poulsen.

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for muligheden for at have en vigtig debat her i Folketinget i dag om FN og FN's rolle.

FN har en vigtig rolle at spille i forbindelse med international fred og sikkerhed, og den rolle skal FN blive ved med at spille i fremtiden. FN er på mange måder et spejl af det internationale samfund og den virkelighed, vi lever i.

Nogle gange viser spejlet et ikke særlig kønt billede, men det er værd at huske på, at det ikke er spejlets skyld.

Trusselsbilledet har ændret sig og bliver stadig mere kompliceret og mangeartet. Sikkerheden trues således af globale trusler som fattigdom, hiv/aids så vel som masseødelæggelsesvåben og terrorisme.

Hvis FN fortsat skal være et effektivt instrument med hensyn til at sikre fred og stabilitet, er det således nødvendigt, at FN rustes til at imødegå dette trusselsbillede, og det kræver en styrkelse og en reform af organisationen.

Med rapporten »In larger Freedom« har FN's generalsekretær, Kofi Annan, således også fremlagt et forslag til, hvordan man kan styrke og reformere FN. Danmark har vist et stort engagement i FN, hvor bistandsområdet og den aktive deltagelse i krisestyring og fredsbevarende operationer særligt har været en dansk mærkesag.

Venstre lægger stor vægt på, at Danmark fortsat bevarer sin aktive og engagerede profil især på de nævnte områder, men også i forhold til menneskerettigheder, konfliktløsning og humanitær indsats.

Venstre lægger klart vægt på, at Danmark som en naturlig forlængelse af vores aktive udenrigspolitik er med til at præge FN's arbejde og udvikling, og Venstre finder, at Danmarks medlemskab af Sikkerhedsrådet i perioden 2005-2006 giver rigtig gode muligheder herfor.

Venstres målsætning om at styrke og reformere FN baserer sig derfor på bl.a. tre mærkesager, som jeg vil nævne her i dag: en sammentænkning af den politisk-militære-humanitære bistandsmæssige indsats i konfliktområder, en styrkelse af indsatsen mod terrorisme og spredning af masseødelæggelsesvåben og en aktiv indsats for at gennemføre reformprocessen.

Kl. 18.10

Danmark bør arbejde for, at planlægningen og gennemførelsen af FN's fredsbevarende operationer indgår i en større helhed, således at FN's indsatser humanitært, fredsbevarende og på det udviklingspolitiske område så vidt muligt sammentænkes og koordineres.

Det er den sammenhængende indsats, vi ønsker for det danske forsvar i det 21. århundrede, og denne holdning bør også indgå i de sikkerhedsfora, hvor Danmark deltager internationalt.

Forudsætningen for, at dette kan ske, er jo bl.a., at helheden kan formuleres i de mandater, der bliver givet. Mandaterne skal så at sige afspejle den virkelighed, der er. FN skal ikke hav-